

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2019. május 8.*

„Előzetes döntéshozatal – EUMSZ 49. cikk – Az Európai Unió Alapjogi Chartája 15. cikkének (2) bekezdése és 16. cikke – A letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága – Korlátozás – Egy kereskedelmi létesítmény azonnali hatállyal történő bezárására vonatkozó határozat – Az indokolás hiánya – Közérdeken alapuló kényszerítő indokok – A prostituáltakkal szembeni bűncselekmények elkövetésének megelőzése – A közegészség védelme – A letelepedési szabadság korlátozásának arányossága – Az alapjogi charta 47. és 48. cikke – A bírósági jogorvoslat hatékonysága – Védelemhez való jog – A megfelelő ügyintézéshez való jog alapelve”

A C-230/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landesverwaltungsgericht Tirol (tiroli regionális közigazgatási bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2018. március 30-án érkezett, 2018. március 27-i határozatával terjesztett elő a

PI

és

a **Landespolizeidirektion Tirol**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: C. Toader tanácselnök, A. Rosas és M. Safjan (előadó) bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- PI képviseletében A. Zelinka Rechtsanwalt,
- a Landespolizeidirektion Tirol képviseletében C. Schmalzl, meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviseletében G. Hesse, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében H. Krämer és L. Malferrari, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 15. cikk (2) bekezdésének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41., 47. és 52. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a PI és a Landespolizeidirektion Tirol (tiroli tartományi rendőrkapitányság, Ausztria, a továbbiakban: tartományi rendőrkapitányság) között, a PI által üzemeltetett kereskedelmi létesítmény bezárása jogszerűségének tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A Charta

- 3 A Charta „A foglalkozás megválasztásának szabadsága és a munkavállaláshoz való jog” című 15. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Mindenkinek joga van a munkavállaláshoz és szabadon választott vagy elfogadott foglalkozás gyakorlásához.

(2) Az uniós polgárokat az Unió bármely tagállamában megilleti a szabad álláskeresés, munkavállalás, letelepedés és szolgáltatásnyújtás joga.

[...]”

- 4 A Chartához fűzött magyarázatok (HL 2007. C 303., 17. o.) a Charta 15. cikkének (2) bekezdését illetően kifejtik, hogy e rendelkezés átveszi az EUMSZ 26., 45., 49. és 56. cikkben biztosított szabadságokat, nevezetesen a munkavállalók mozgásának szabadságát, a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát.
- 5 A Chartának „A vállalkozás szabadsága” című 16. cikke értelmében:
„A vállalkozás szabadságát, az uniós joggal és a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban, el kell ismerni.”
- 6 A Chartához fűzött magyarázatok a Charta 16. cikkét illetően kifejtik, hogy e rendelkezés a Bíróság ítélkezési gyakorlatán alapul, amely elismerte a kereskedelmi és gazdasági tevékenység gyakorlásának szabadságát, a szerződési szabadságot, valamint az EUMSZ 119. cikk (1) és (3) bekezdésén, amely elismeri a szabad versenyt.
- 7 A Charta „Egészségvédelem” című 35. cikke a következőképpen rendelkezik:
„A nemzeti jogszabályokban és gyakorlatban megállapított feltételek mellett mindenkinek joga van megelőző egészségügyi ellátás igénybevételéhez, továbbá orvosi kezeléshez. [...]”

8 A Charta „A megfelelő ügyintézéshez való jog” című 41. cikke kimondja:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék.

(2) Ez a jog magában foglalja:

- a) mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák,
- b) mindenkinek a jogát arra, hogy a személyére vonatkozó iratokba a bizalmas adatkezeléshez, illetőleg a szakmai és üzleti titokhoz fűződő jogos érdekek tiszteletben tartása mellett betekintsen,
- c) az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják.

[...]”

9 A Chartának „A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog” című 47. cikke kimondja:

„Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.

Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybevételéhez.

[...]”

10 A Chartának „Az ártatlanság védelme és a védelemhez való jog” című 48. cikke a (2) bekezdésében a következőképp rendelkezik:

„Minden gyanúsított személy számára biztosítani kell a védelemhez való jogának tiszteletben tartását.”

11 A Charta „Alkalmazási kör” című 51. cikke, az (1) bekezdésében ekképpen rendelkezik:

„E Charta rendelkezéseinek címzettjei – a szubszidiaritás elvének megfelelő figyelembevételével – az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre. [...]”

12 A Chartának „A jogok és elvek hatálya és értelmezése” című 52. cikke a következőket mondja ki:

„(1) Az e Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásukra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.

(2) A Charta által elismert, a Szerződések egyes rendelkezéseiben szabályozott jogok csak az ott meghatározott feltételek és korlátozások mellett gyakorolhatók.

[...]

(7) Az Unió és a tagállamok bíróságainak kellően figyelembe kell venniük e Charta értelmezésére vonatkozó iránymutatásként készült magyarázatokat.”

A 2006/123/EK irányelv

- 13 A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 36. o.) „Fogalom meghatározások” című 4. cikke értelmében:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[...]

5. »letelepedés«: az [EK] 43. cikk szerinti valamely gazdasági tevékenységnek a szolgáltató általi, határozatlan ideig tartó, a szolgáltatásnyújtás tényleges helyét képező, állandó infrastruktúrán keresztül történő tényleges végzése;
6. »engedélyezési rendszer«: bármely eljárás, amely alapján a szolgáltatónak vagy a szolgáltatás igénybevevőjének ténylegesen lépéseket kell tennie azért, hogy az illetékes hatóságtól a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságra vagy annak gyakorlására vonatkozóan formális vagy közvetett határozatot szerezzen;

[...]”

- 14 Ezen irányelv „A szolgáltatók letelepedésének szabadsága” című III. fejezetének az „Engedélyek” című I. szakaszában található a 9–13. cikk.

- 15 Az említett irányelv „Engedélyezési rendszerek” című 9. cikke az alábbiakat írja elő az (1) bekezdésében:

„A tagállamok a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságot, illetve annak gyakorlását nem kötik engedélyezési rendszerhez, kivéve az alábbi feltételek teljesülése esetén:

- a) az engedélyezési rendszer nem alkalmaz hátrányos megkülönböztetést az érintett szolgáltatóval szemben;
- b) az engedélyezési rendszert a közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja alá;
- c) a kitűzött cél kevésbé korlátozó intézkedés útján nem valósítható meg, különösen azért, mert az utólagos ellenőrzésre túl későn kerülne sor ahhoz, hogy az valóban hatékony legyen.”

- 16 Ugyanezen irányelv „Az engedély megadására vonatkozó feltételek” című 10. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Az engedélyezési rendszereknek olyan feltételeken kell alapulniuk, amelyek megakadályozzák az illetékes hatóságokat abban, hogy vizsgálati jogkörüket önkényesen alkalmazzák.”

- 17 A 2006/123 irányelv III. fejezetének „Tiltott vagy értékelendő követelmények” című 2. szakaszában található a 14. és 15. cikk.

Az osztrák jog

- 18 Az 1976. július 6-i Tiroler Landespolizeigesetz (tiroli tartományi rendőrségi törvény, LGBl. 60/1976.) az LGBl. 56/2017. számában kihirdetett módosítást követő változatának (a továbbiakban: rendőrségi törvény) „Tilalom” című 14. §-a a következőképpen rendelkezik:

„Tilos:

- a) szexuális cselekmények üzletszerű tűrése a saját testen vagy szexuális cselekmények üzletszerű végzése (prostitúció) az engedélyezett bordélyház területén kívül (15. §);

[...]”

- 19 E törvény „Bordélyházi engedély” című 15. §-a az (1) bekezdésében előírja:

„A bordélyház olyan kereskedelmi létesítmény, ahol prostitúciós tevékenységet folytatnak. Bordélyházat kizárólag engedéllyel (bordélyházi engedély) lehet üzemeltetni.”

- 20 Az említett törvény „Büntetés meghatározása” című 19. §-a a (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Aki a 15. § szerinti engedély nélkül üzemeltet bordélyházat, szabálysértést követ el, és 36 000 euróig terjedő pénzbírsággal, és e bírság meg nem fizetése esetén négy hétig terjedő szabadságvesztéssel sújtandó.”

- 21 Ugyanezen törvény „A bordélyház felügyelete és bezárása” című 19a. §-a szerint:

„(1) Amennyiben a konkrét tények alapján a 19. § (1) vagy (2) bekezdése szerinti szabálysértés megalapozott gyanúja áll fenn, úgy az illetékes hatóság és a közbiztonsági közszolgáltatást nyújtó szervek jogosultak [...] belépni a prostitúció jogellenes gyakorlására állítólagosan szolgáló épületekbe vagy helyiségekbe. Az épületek vagy helyiségek tulajdonosai vagy bérlői kötelesek ezt tűrni. Megengedett a közvetlen kényszer alkalmazása.

[...]

(3) Amennyiben a konkrét tények alapján a 19. § (2) bekezdése szerinti szabálysértés megalapozott gyanúja áll fenn és feltételezhető, hogy a bordélyház jogellenes működtetése tovább folytatódik, az illetékes hatóság előzetes eljárás nélkül is jogosult az ennek megakadályozásához szükséges intézkedések megtételére, így különösen a bordélyház bezárásának a helyszínen történő elrendelésére.

(4) A bordélyházként használt helyiségek addigi üzemeltetőjének vagy tulajdonosának kérelmére az illetékes hatóság köteles határozatban visszavonni a (3) bekezdés alapján tett intézkedéseket, ha a kérelmező

- a) fel tudja mutatni a bordélyházi engedélyt, vagy
- b) biztosítani tudja, hogy a bordélyház üzemeltetését a (3) bekezdés szerinti intézkedések visszavonása után nem kezdik újra.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 22 PI, bolgár állampolgár, masszázsszolgáltatásokat kínált a Stadtmagistrat Innsbruck (innsbrucki városi tanács, Ausztria) által 2011. február 9-án kiadott iparüzési engedély alapján. Ugyanebben a városban üzemeltetett egy masszázsszalont.
- 23 2017. december 12-én a tartományi rendőrkapitányság két rendőre ellenőrzést hajtott végre PI masszázsszalonjában. Az említett rendőrök, mivel meg voltak győződve arról, hogy e szalonban szexuális szolgáltatásokat – nevezetesen meztelen és erotikus masszázst – kínálnak a vendégeknek, úgy határoztak ugyanazon nap este 20 óra 30 perckor, hogy az említett szalont bezárják a rendőrségi törvény 19. §-ának (2) bekezdésébe ütköző szabálysértés gyanúja miatt (a továbbiakban: 2017. december 12-i határozat). Ennek eredményeként hatósági pecsétet helyeztek el a szóban forgó szalonon.
- 24 E határozatról PI-t közvetlenül a szalonjának bezárása előtt szóban tájékoztatták. Az említett bezárásról semmilyen megerősítést nem küldtek számára, és semmilyen, az említett határozat elfogadásának indokolását tartalmazó dokumentumot nem kapott.
- 25 2017. december 13-án PI ügyvédet bízott meg érdekeinek képviselésével, aki a következő napokban megkísérelte a rendőrségi iratanyagba történő betekintést. A hatóság megtagadta e hozzáférést azon indokkal, hogy az olyan közigazgatási intézkedések esetében, mint a PI-vel szemben hozott intézkedések, a hozzáférés nem engedélyezett, tekintettel arra, hogy nem indult büntetőeljárás az utóbbival szemben.
- 26 2017. december 14-én PI a 2017. december 12-i határozat megsemmisítését kérte, és 2017. december 29-én a tartományi rendőrkapitányság úgy határozott, hogy helyt ad e kérelemnek. Az e közigazgatási hatóság által hozott határozat nem tartalmazott indokolást, sem a bezárást, sem a 2017. december 12-i határozat megsemmisítéséhez vezető okokat illetően.
- 27 PI 2017. december 18-án keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bíróság – a Landesverwaltungsgericht Tirol (tiroli regionális közigazgatási bíróság, Ausztria) – előtt, kérve, hogy e bíróság állapítsa meg, hogy a masszázsszalonjának bezárása jogellenes volt.
- 28 Mivel a tartományi rendőrkapitányság nem közölte e bírósággal az ügy szempontjából releváns ténybeli és jogi elemeket, a kérdést előterjesztő bíróság maga állapította meg e tényállást.
- 29 E bíróság megállapítja, hogy a nemzeti jogszabályokkal összhangban, egy kereskedelmi létesítménynek – mint például PI masszázsszalonjának – bezárásáról szóló határozat az elfogadásától fejt ki hatásait. Mivel e szabályozás célja az illegális prostitúció elleni harc, szükséges, hogy az illetékes hatóságok karhatalmi és kényszerintézkedéseket hozhassanak.
- 30 Az ilyen határozatot az érintett személy kérésére megsemmisítheti a közigazgatási hatóság, a jelen esetben a tartományi rendőrkapitányság, jövőbeni hatállyal, vagy egy olyan bíróság, a jelen esetben a kérdést előterjesztő bíróság, amely vizsgálhatja e határozat jogszerűségét.
- 31 Ellentétben azonban más olyan nemzeti eljárásokkal, amelyek keretében a hatóságok karhatalmi és kényszerintézkedések meghozatalára vonatkozó jogkörüket gyakorolják, az alapügyben szóban forgó eljárásra vonatkozó szabályozás nem írja elő, hogy az említett hatóságoknak e jogkörük gyakorlását követően írásban indokolniuk kell határozatukat. Az e jogkör gyakorlása során hozott határozat indokolására vonatkozó kötelezettség célja az érintett hatóság arra való kötelezése, hogy beavatkozásának jogszerűségét újra megvizsgálja.

- 32 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az illetékes hatóság által – az alapügyben szóban forgóhoz hasonló eljárás keretében – hozott határozat indokait kifejtő írásos dokumentum hiányában az ilyen határozat címzettje meg lenne fosztva az ügye irataiba való betekintésnek, az e hatóság által beszerzett bizonyítékok megismerésének, és az ezzel kapcsolatos álláspontja kifejtésének lehetőségétől. E címzett csak közvetett módon, az e hatóság által hozott intézkedések ellen benyújtott kereset kapcsán szerezhet tudomást azon indokokról, amelyek alapján e hatóság úgy vélte, hogy jogellenes cselekményt követtek el.
- 33 Ezen túlmenően a szóban forgó határozattal szembeni jogorvoslati lehetőségek nem elegendők.
- 34 A rendőrségi törvény 19a. §-ának (4) bekezdésének megfelelően csak két esetben kerülhet sor arra, hogy az illetékes hatóság visszavonja a szóban forgó kereskedelmi létesítmény bezárására vonatkozó határozatát: ha e határozat címzettje fel tud mutatni bordélyházi engedélyt, vagy biztosítani tudja, hogy a bordélyház üzemeltetését a bezárásra vonatkozó határozat visszavonása után nem kezdik újra.
- 35 Ugyanakkor a 2017. december 12-i határozatot illetően a kérdést előterjesztő bíróság nem vizsgálhatja az e határozat alapjául szolgáló tényállás megalapozottságát, mivel e bíróság hatáskörébe csupán annak értékelése tartozik, hogy egy rendőr a jelen esetben alapos okkal feltételezhette-e a jogellenes tevékenységet.
- 36 E körülmények között a Landesverwaltungsgericht Tirol (tiroli regionális közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Úgy kell-e értelmezni a [Charta] 15. cikkének (2) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely – amint a [rendőrségi törvény] 19[a]. §-ának (3) bekezdése – lehetővé teszi, hogy egy hatóság szervei előzetes hatósági eljárás nélkül hajtsanak végre közvetlen karhatalmi és kényszerintézkedéseket, így különösen egy kereskedelmi létesítmény helyszíni bezárását anélkül, hogy ezen intézkedések esetében csak ideiglenes intézkedésekről lenne szó?
- 2) A fegyveregyenlőség és a hatékony jogorvoslat elvének figyelembevételével úgy kell-e értelmezni a [Charta] 47. cikkét adott esetben a [Charta] 41. és 52. cikkével összefüggésben, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely – mint a [rendőrségi törvény] 19[a]. §-ának (3) és (4) bekezdése előírja – az érintett személlyel szemben dokumentáció és megerősítés nélkül rendeli el tényleges közvetlen karhatalmi és kényszerintézkedések végrehajtását, így különösen egy kereskedelmi létesítmény bezárását?
- 3) A fegyveregyenlőség és a hatékony jogorvoslat elvének figyelembevételével úgy kell-e értelmezni a [Charta] 47. cikkét adott esetben a [Charta] 41. és 52. cikkével összefüggésben, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely – mint ahogyan azt a [rendőrségi törvény] 19[a]. §-ának (3) és (4) bekezdése is előírja – az eljárás nélküli, tényleges közvetlen karhatalmi és kényszerintézkedéseknek, így különösen egy kereskedelmi létesítmény bezárásának megszüntetéséhez az ilyen intézkedésekkel érintett személy részéről indokolt kérelem benyújtását követeli meg?
- 4) A hatékony jogorvoslat elvére tekintettel úgy kell-e értelmezni a [Charta] 47. cikkét a [Charta] 52. cikkével összefüggésben, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely – amint a [rendőrségi törvény] 19[a]. §-ának (4) bekezdése – a kereskedelmi létesítmény bezárásának formájában végrehajtott tényleges kényszerintézkedés esetén csak meghatározott feltételekre korlátozott, megszüntetésre irányuló kérelem benyújtását teszi lehetővé?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az elfogadhatóságról

- 37 Írásbeli észrevételeiben az osztrák kormány előadja, hogy a negyedik kérdés, valamint részben a második és a harmadik kérdés is elfogadhatatlan, amennyiben azok a rendőrségi törvény 19a. §-ának (4) bekezdésére vonatkoznak, amely lehetővé teszi az illetékes hatóság számára az érintett intézkedések visszavonását.
- 38 A tartományi rendőrkapitányság ugyanis visszavonta a PI szalonjának bezárására irányuló intézkedést, és elrendelte a szalonon elhelyezett hatósági pecsét levételét. E körülmények között az előző pontban hivatkozott rendelkezés nem alkalmazandó az alapügyben, amelynek tárgya az érintett intézkedések bírósági, és nem közigazgatási felülvizsgálata.
- 39 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint a Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik – az alapeljárás tárgya a PI szalonjának bezárását elrendelő, 2017. december 12-i határozat jogszerűségének vizsgálata, mivel e határozat ellen azt megelőzően nyújtottak be keresetet, hogy azt 2017. december 29-én a tartományi rendőrkapitányság megsemmisítette.
- 40 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti bíróság által saját felelősségére meghatározott jogszabályi és ténybeli háttér alapján – amelynek helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja – az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A nemzeti bíróság által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a Bíróság csak akkor utasíthatja el, amennyiben nyilvánvaló, hogy az uniós jog értelmezése, amelyet a nemzeti bíróság kért, nem függ össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve ha a szóban forgó probléma hipotetikus jellegű, vagy a Bíróság nem rendelkezik azon ténybeli és jogi elemek ismeretével, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a feltett kérdésekre hasznos választ adjon, valamint ahhoz, hogy megértse azon indokokat, amelyek alapján a nemzeti bíróság úgy vélte, hogy az e kérdésekre adandó válaszok szükségesek az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntéséhez (2019. február 14-i Milivojević ítélet, C-630/17, EU:C:2019:123, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy leginkább maga a kérdést előterjesztő bíróság tudja a nemzeti jogra tekintettel értékelni PI eljáráshoz fűződő érdekének fennállását. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a második, a harmadik és a negyedik kérdés elfogadható.

Előzetes észrevételek

- 42 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkben bevezetett együttműködési eljárásban a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróság részére olyan hasznos választ adjon, amely számára lehetővé teszi az előtte folyamatban lévő ügy elbírálását. Ebből a szempontból adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket. A Bíróság feladata ugyanis az uniós jog minden olyan rendelkezésének értelmezése, amelyre a nemzeti bíróságoknak az eléjük terjesztett jogviták eldöntése érdekében szükségük van, még akkor is, ha e bíróságok az általuk feltett kérdésekben nem jelölik meg kifejezetten ezeket a rendelkezéseket (2018. december 19-i AREX CZ ítélet, C-414/17, EU:C:2018:1027, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 A jelen ügyben, még ha a kérdést előterjesztő bíróság ténylegesen a Charta 15. cikke (2) bekezdésének, valamint 41., 47. és 52. cikkének értelmezésére korlátozta is kérdését, e körülmény nem képezi akadályát annak, hogy a Bíróság a nemzeti bíróság részére az uniós jognak az előtte folyamatban lévő ügy elbírálásához hasznos, valamennyi értelmezési szempontját megadja, függetlenül attól, hogy a

nemzeti bíróság kérdései megfogalmazásában utalt-e azokra, vagy sem. E tekintetben a Bíróságnak kell a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége, és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján meghatározni az említett jog azon rendelkezéseit, amelyeknek az értelmezése a jogvita tárgyára figyelemmel szükséges (lásd ebben az értelemben: 2018. december 19-i AREX CZ ítélet, C-414/17, EU:C:2018:1027, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 44 Amint a Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, PI bolgár állampolgár, aki Ausztriában önálló vállalkozói tevékenységet végez, egy masszázsszalont üzemeltetve.
- 45 A kérdést előterjesztő bíróság az előtte folyamatban lévő jogvita elbírálásához arra vár választ, hogy az uniós joggal ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely úgy rendelkezik, hogy egy olyan kereskedelmi létesítményt, mint az alapügyben szóban forgó, határozattal azonnali hatállyal bezárthat egy nemzeti hatóság azon az alapon, hogy feltételezhető, hogy e létesítményben az előírt engedély nélküli prostitúció zajlik, azonban az e létesítményt üzemeltető személy számára nem biztosít bizonyos eljárési jogokat.
- 46 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a jelen ítélet 44. pontjában leírt tevékenység az EUMSZ 57. cikk értelmében szolgáltatásnak minősül, amennyiben valamely tagállam területén egy másik tagállam állampolgára végzi. Ezen túlmenően egy masszázsszalonnak valamely másik tagállam területén való üzemeltetése az EUMSZ 49. és azt követő cikkeivel összhangban a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága hatálya alá tartozik.
- 47 Feltételezve, hogy PI tevékenységi körébe tartozik egyebek mellett egy olyan létesítmény üzemeltetése, amelyben prostitúcióval kapcsolatos szolgáltatásokat kínálnak, emlékeztetni kell arra, hogy a prostitúció díjazás ellenében nyújtott szolgáltatásnak minősül (2001. november 20-i Jany és társai ítélet, C-268/99, EU:C:2001:616, 49. pont), míg a bordélyház üzemeltetése az EUMSZ 49. cikk, valamint a 2006/123 irányelv 9–15. cikke értelmében a letelepedés szabadságának hatálya alá tartozik, amennyiben azt a szolgáltató határozatlan ideig, állandó infrastruktúrán keresztül végzi (lásd ebben az értelemben: 2015. október 1-jei Trijber és Harmsen ítélet, C-340/14 és C-341/14, EU:C:2015:641, 67–77. pont).
- 48 Amennyiben a jelen esetben ennél fogva úgy tűnik, hogy PI a tevékenységét határozatlan ideig, állandó infrastruktúrán keresztül végzi, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia, e tevékenység a letelepedés szabadságának hatálya alá tartozik az EUMSZ 49. cikk, valamint a 2006/123 irányelv 9–15. cikke értelmében.
- 49 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti szabályozás szerint a prostitúció gyakorlását engedélyhez kell kötni.
- 50 A 2006/123 irányelvet illetően, melynek 9–13. cikke meghatározza azokat a feltételeket, amelyeknek az engedélyezési rendszer meg kell, hogy feleljen, meg kell jegyezni, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem keretében előterjesztett kérdések nem magára a prostitúcióval kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó nemzeti szabályozás jogszerűségének kérdésére irányulnak, hanem annak kérdésére, hogy egy kereskedelmi létesítménynek bizonyos eljárásjogi garanciák nélküli bezárása összeegyeztethető-e az uniós joggal.
- 51 E körülmények között az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre az EUMSZ 49. cikke, és nem pedig a 2006/123 irányelvre tekintettel kell választ adni.
- 52 A Charta 15. cikkének (2) bekezdése, amelyre az első kérdés irányul, biztosítja egyebek mellett a letelepedés és szolgáltatásnyújtás jogát az Unió valamennyi tagállamában.

- 53 A Chartához fűzött magyarázatokból – amelyeket az EUSZ 6. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének és a Charta 52. cikke (7) bekezdésének megfelelően figyelembe kell venni az említett cikk értelmezése során – kitűnik, hogy a Charta 15. cikkének (2) bekezdése átveszi az EUMSZ 26., 45., 49. és 56. cikkben biztosított szabadságokat, nevezetesen a munkavállalók mozgásának szabadságát, a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát.
- 54 E tekintetben meg kell állapítani, hogy még ha a kérdést előterjesztő bíróság nem is hivatkozik az előzetes döntéshozatal iránti kérelmében a Charta 16. cikkére, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy e rendelkezés többek között a letelepedés alapvető szabadságának a gyakorlását biztosító EUMSZ 49. cikkre utal (lásd ebben az értelemben: 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet, C-367/12, EU:C:2014:68, 22. pont).
- 55 Ennélfogva a letelepedés szabadságát illetően a Charta 15. cikkének (2) bekezdésére hivatkozás az alapeljárás keretében e szabadság a Charta 16. cikkére tekintettel történő tiszteletben tartásának értékelését is jelenti.
- 56 A Charta 41. cikkét illetően, amelyre a második és a harmadik kérdés irányul, meg kell jegyezni, hogy e rendelkezés szövegéből egyértelműen kiderül, hogy annak címzettjei nem a tagállamok, hanem kizárólag az Unió intézményei, szervei és hivatalai (2018. szeptember 13-i UBS Europe és társai ítélet, C-358/16, EU:C:2018:715, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ebből következik, hogy a Charta 41. cikke nem releváns az alapügyben.
- 57 Az említett rendelkezés az uniós jog azon általános elvét tükrözi, mely szerint a megfelelő ügyintézéshez való jog magában foglalja az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják (lásd ebben az értelemben: 2014. július 17-i YS és társai ítélet, C-141/12 és C-372/12, EU:C:2014:2081, 68. pont). A közigazgatási szervet terhelő azon kötelezettség, hogy a határozatot kellően sajátos és konkrét módon kell megindokolni annak lehetővé tétele érdekében, hogy az érdekelt megérthesse az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedés okait, az uniós jog általános elvéből, a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvéből ered (lásd ebben az értelemben: 2012. november 22-i M ítélet, C-277/11, EU:C:2012:744, 88. pont; 2014. december 11-i Boudjlida ítélet, C-249/13, EU:C:2014:2431, 38. pont).
- 58 A fenti megfontolások összességéből ekképpen az következik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság a kérdéseivel, amelyeket együttesen kell vizsgálni, lényegében arra keresi a választ, hogy az EUMSZ 49. cikket, a Charta 15. cikkének (2) bekezdését, valamint 16., 47. és 52. cikkét és a megfelelő ügyintézéshez való jog alapelvét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapjogvitáéhoz hasonló körülmények között az olyan nemzeti szabályozás, amely úgy rendelkezik, hogy egy közigazgatási hatóság azonnali hatállyal bezárathat egy kereskedelmi létesítményt azon az alapon, hogy feltételezhető, hogy e létesítményben az ezen nemzeti szabályozás által megkövetelt engedély nélkül zajlik prostitúció, amennyiben e szabályozás először is nem követeli meg, hogy az ilyen határozat ténybelileg és jogilag indokolt és írásbeli legyen, valamint azt a címzettnek megküldjék, másodszor előírja, hogy az érintett címzettnek az e határozat megsemmisítése iránti kérelme viszont indokolt legyen, és harmadszor korlátozza azokat az indokokat, amelyek alapján az illetékes közigazgatási szerv megsemmisítheti az említett határozatot.

A kérdésekről

- 59 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a letelepedés szabadsága korlátozásának minősül az EUMSZ 49. cikk értelmében véve valamennyi olyan nemzeti intézkedés, amely – legyen bár állampolgársági alapon történő hátrányos megkülönböztetés nélkül alkalmazandó – alkalmas arra, hogy megzavarja, vagy kevésbé vonzóvá tegye a Szerződés által biztosított letelepedési szabadságnak az Unió polgárai általi gyakorlását (2018. november 14-i Memoria és Dall'Antonia ítélet, C-342/17, EU:C:2018:906, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 60 A jelen ügyben az olyan nemzeti szabályozás, mint az alapügyben szereplő, amely úgy rendelkezik, hogy egy közigazgatási hatóság azonnali hatállyal bezárathat egy kereskedelmi létesítményt azon az alapon, hogy feltételezhető, hogy e létesítményben az ezen nemzeti szabályozás által megkövetelt engedély nélkül zajlik prostitúció, negatív következményekkel járhat a forgalomra és a szakmai tevékenység folytatására, különösen az érintett szolgáltatásokban részesülő ügyfelekkel való kapcsolatokat illetően. Ennélfogva e szabályozás alkalmas arra, hogy a más tagállamokból érkező, Tirol tartományban (Ausztria) az alapügyben szóban forgóhoz hasonló szakmai tevékenység gyakorlása céljából letelepedni szándékozó személyeket akadályozza vagy visszatartsa (lásd analógia útján: 2014. november 5-i Somova ítélet, C-103/13, EU:C:2014:2334, 41–45. pont).
- 61 Következésképpen az említett nemzeti szabályozás az EUMSZ 49. cikk értelmében vett letelepedés szabadsága korlátozásának minősül.
- 62 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a letelepedés szabadságának állampolgársági alapon történő hátrányos megkülönböztetés nélkül alkalmazandó korlátozása közérdeken alapuló nyomós indokokkal igazolható, amennyiben az alkalmas az általa elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására, és nem haladja meg az e cél megvalósításához szükséges mértéket (2018. november 14-i Memoria és Dall’Antonia ítélet, C-342/17, EU:C:2018:906, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 63 Ugyancsak az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Chartában biztosított alapvető jogokat az uniós jog által szabályozott valamennyi tényállásra alkalmazni kell, így azokat tiszteletben kell tartani, amikor egy nemzeti szabály e jog hatálya alá tartozik (2016. december 21-i AGET Iraklis ítélet, C-201/15, EU:C:2016:972, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 Ez az eset áll fenn különösen akkor, ha a nemzeti szabályozás akadályozhatja a Szerződés által biztosított egy vagy több alapvető szabadság gyakorlását, és az érintett tagállam közérdeken alapuló kényszerítő okokra hivatkozik ezen akadályozás igazolásául. Ezzel párhuzamosan az érintett nemzeti szabályozást csak akkor lehet az ekként előírt kivételnek tekinteni, ha összhangban van a Bíróság által védelemben részesített alapvető jogokkal (2016. december 21-i AGET Iraklis ítélet, C-201/15, EU:C:2016:972, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 65 A jelen ügyben, amennyiben az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás, amint az a jelen ítélet 61. pontjából kitűnik, az EUMSZ 49. cikk értelmében a letelepedés szabadsága korlátozásának minősül, egyben a Charta 15. cikkének (2) bekezdésében, illetve 16. cikkében rögzített letelepedés, illetve vállalkozás szabadsága gyakorlásának korlátozását is magában foglalja.
- 66 Ugyanakkor a Charta 52. cikkének (1) bekezdése lehetővé teszi az általa biztosított jogok gyakorlásának korlátozását, feltéve hogy a korlátozásra a törvény által, e jogok és szabadságok lényeges tartalmának, valamint az arányosság elvének tiszteletben tartásával kerül sor, továbbá a korlátozás elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja (2016. december 21-i AGET Iraklis ítélet, C-201/15, EU:C:2016:972, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 A jelen ügyben az osztrák kormány úgy érvel, hogy e nemzeti szabályozás szükséges a prostitúcióhoz kapcsolódó bűncselekmények megelőzése és az emberi egészség védelme szempontjából.
- 68 Mivel a prostitúció gyakorlása nem tiltott Tirol tartományban, ellenőrzés és közérdeket szolgáló korlátozások alá esik. E célból az említett nemzeti szabályozás e tevékenységet többek között engedélyhez köti. Ezen túlmenően, az e tevékenységet folytató személyeknek különleges egészségügyi követelményeknek kell megfelelniük, és rendszeres ellenőrzéseknek kell alávetniük magukat a nemi úton terjedő betegségek, beleértve a HIV/AIDS, valamint a tuberkulózis felderítése céljából.

- 69 Mivel az illegális prostitúció elkerüli az említett ellenőrzést, e kormány szerint kockázatot jelent az azt folytató személyek, valamint ügyfelek egészségére, és általánosságban a társadalomra nézve.
- 70 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a prostituáltakkal szembeni bűncselekmények, különösen az emberkereskedelem, a kényszerprostitúció és a kiskorúak prostitúciója elkövetésének megelőzése közérdeken alapuló nyomós indokot képez (lásd ebben az értelemben: 2015. október 1-jei Trijber és Harmsen ítélet, C-340/14 és C-341/14, EU:C:2015:641, 68. pont).
- 71 Ezenfelül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a közegészség védelme az uniós jog által elismert, közérdeken alapuló nyomós indoknak minősül (2018. március 1-jei CMVRO ítélet, C-297/16, EU:C:2018:141, 57. pont).
- 72 Az egészség védelmét a Charta 35. cikke is biztosítja, amely kimondja, hogy a nemzeti jogszabályokban és gyakorlatban megállapított feltételek mellett mindenkinek joga van megelőző egészségügyi ellátás igénybevételéhez, továbbá orvosi kezeléshez.
- 73 A jelen esetben a prostitúcióval kapcsolatos szolgáltatások akár csupán rövid időn keresztül történő nyújtása egy nem bejegyzett, és ennél fogva az adott tagállam hatósága által kiállított engedéllyel nem rendelkező kereskedelmi létesítményben nem teszi lehetővé az érintett létesítményben folytatott e tevékenységeknek az illetékes hatóságok általi megfelelő ellenőrzését, és következésképpen növelheti annak kockázatát, hogy az e létesítményben ilyen tevékenységet végzők bűncselekmények áldozataivá váljanak.
- 74 Hasonlóképpen, e szolgáltatások olyan személyek általi nyújtása, akik nincsenek alávetve különleges egészségügyi követelményeknek, valamint a nemi úton terjedő betegségek, beleértve a HIV/AIDS felderítésére hivatott rendszeres ellenőrzéseknek, növeli az egészségügyi kockázatok valószínűségét, mind a prostituáltak mint ügyfelek tekintetében, amennyiben nyilvánvaló, hogy a kezeletlen, szexuális úton terjedő betegségek az egészségi állapot romlását idézik elő, valamint hogy egy kezeletlen, szexuális úton terjedő betegség hordozója nagyobb eséllyel betegszik meg más betegséggel.
- 75 Ilyen körülmények között a letelepedés szabadságának azon korlátozását, amelyhez az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti szabályozás vezet, amely felhatalmazza az illetékes közigazgatási hatóságokat, hogy azonnali hatállyal bezárathassanak egy kereskedelmi létesítményt azon az alapon, hogy feltételezhető, hogy e létesítményben az említett szabályozás által megkövetelt engedély nélkül zajlik prostitúció, úgy kell tekinteni, hogy azt közérdeken alapuló nyomós indokok igazolják, és az alkalmas az e szabályozás által elérni kívánt célok, nevezetesen a prostituáltakkal szembeni bűncselekmények elkövetésének megelőzésére, valamint a közegészség védelmére irányuló célok megvalósítására.
- 76 Mindemellett meg kell vizsgálni, hogy a nemzeti közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetősége, hogy azonnali hatállyal bezárathassanak egy kereskedelmi létesítményt azon az alapon, hogy feltételezhető, hogy e létesítményben a nemzeti szabályozás által megkövetelt engedély nélkül zajlik prostitúció, arányosnak tekinthető-e az előző pontban kifejtett célokkal.
- 77 E tekintetben az említett célokkal arányosnak tekinthető az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti szabályozás, amely úgy rendelkezik, hogy egy közigazgatási hatóság dönthet úgy, hogy a fentebb hivatkozott indokok alapján azonnali hatállyal bezárat egy kereskedelmi létesítményt. Ugyanakkor a jelen esetben az említett szabályozás lehetővé teszi egy létesítmény bezárását ténybeli és jogi, írásbeli, és a címzettnek megküldött indokolás nélkül, ezzel egyidejűleg megkövetelve azonban, hogy az érintett indokolja a bezárásra vonatkozó határozat megsemmisítése iránti kérelmét.
- 78 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a Charta 47. cikkében biztosított bírósági jogorvoslat hatékonysága megköveteli, hogy az érintett – akár magának a határozatnak a szövege, akár ezen indokok kérésére történő közlése alapján – megismerhesse a rá vonatkozóan hozott határozat alapjául

szolgáló indokokat, az illetékes bíróság azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy a szóban forgó hatóságtól megkövetelje azok közlését, annak érdekében, hogy lehetővé tegye számára jogai lehető legjobb feltételek mellett történő védelmét, és az ügy teljes ismeretében annak eldöntését, hogy hasznos-e az illetékes bírósághoz fordulni, valamint ahhoz, hogy utóbbinak teljes mértékben lehetővé tegye a szóban forgó nemzeti határozat jogszerűségére vonatkozó felülvizsgálat gyakorlását (lásd ebben az értelemben: 2013. június 4-i ZZ ítélet, C-300/11, EU:C:2013:363, 53. pont; 2017. május 16-i Berlioz Investment Fund ítélet, C-682/15, EU:C:2017:373, 84. pont).

- 79 Egyébiránt a bármely eljárásban történő meghallgatáshoz való jog, amelyet a Charta 47. és 48. cikke ír elő, amely szerves részét képezi az uniós jog általános elve, a védelemhez való jog tiszteletben tartásának, amely azt is magában foglalja, hogy a közigazgatási szerv a megkövetelt figyelemmel hallgassa meg az érintett személy által ily módon kifejtett észrevételeket, gondosan és pártatlan módon megvizsgálva az adott ügy valamennyi releváns elemét, és részletesen indokolva határozatát, az a kötelezettség tehát, hogy a határozatot kellően egyedi és konkrét módon kell megindokolni annak lehetővé tétele érdekében, hogy az érintett megérthesse azokat az elutasítási okokat, amelyek a kérelme ellen szólnak, a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvéből ered (lásd ebben az értelemben: 2014. november 5-i Mukarubega ítélet, C-166/13, EU:C:2014:2336, 43., 45. és 48. pont).
- 80 A címzettjeik érdekeit jelentősen sértő határozatok címzettjei védelemhez való jogának tiszteletben tartására irányuló kötelezettség ily módon főszabály szerint a tagállamok hatóságaira hárul akkor, amikor az uniós jog hatálya alá tartozó intézkedéseket hoznak (2014. november 5-i Mukarubega ítélet, C-166/13, EU:C:2014:2336, 50. pont).
- 81 A nemzeti közigazgatási hatóságok határozatainak indokolására vonatkozó ezen kötelezettség különös fontossággal bír az alap eljárás tárgyát képezőhöz hasonló ügyekben, ahol az EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedés szabadsága korlátozásának, valamint a Charta 15. cikkének (2) bekezdésében, illetve 16. cikkében rögzített letelepedés, illetve vállalkozás szabadsága korlátozásának indokoltságát és arányosságát kell vizsgálni.
- 82 Egyfelől a nemzeti bíróságoknak a korlátozó szabályozás elfogadását és végrehajtását kísérő körülményeket a tagállam illetékes hatóságai által annak bizonyítása érdekében szolgáltatott bizonyítékok alapján kell átfogóan értékelniük, hogy az Európai Unió Működéséről szóló szerződés által biztosított valamely alapvető szabadság akadályozásának igazolására alkalmas célok állnak fenn, és hogy ezen akadályozás arányos (2018. február 28-i Sporting Odds ítélet, C-3/17, EU:C:2018:130, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 83 Másfelől, míg e bíróságok a nemzeti eljárási szabályok alkalmazásával kötelezhetők a szükséges intézkedések meghozatalára annak érdekében, hogy előmozdítsák ilyen bizonyítékok benyújtását, arra nem kötelezhetők, hogy az említett hatóságok helyébe lépjenek azon igazolások megadása érdekében, amelyet az említett hatóságok kötelesek megadni. Amennyiben az említett hatóságok a nemlétezésük vagy a tétlenségük miatt nem adnak ilyen igazolást, a nemzeti bíróság minden olyan következtetést levonhat, amely az ilyen mulasztásból következik (2018. február 28-i Sporting Odds ítélet, C-3/17, EU:C:2018:130, 54. pont).
- 84 A jelen esetben a nemzeti szabályozás, mivel nem írja elő, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló kereskedelmi létesítmény azonnali hatállyal történő bezárását elrendelő határozat ténybelileg és jogilag megfelelően indokolt és írásbeli legyen, valamint azt a címzettnek megküldjék, nem felel meg a jelen ítélet 78–83. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat által meghatározott követelményeknek.
- 85 Az említett szabályozás ugyanis nem biztosítja, hogy e határozat címzettje megismerhesse a rá vonatkozóan hozott határozat alapjául szolgáló indokokat, és ezzel lehetővé tegye számára jogai védelmét, és annak eldöntését, hogy hasznos-e az illetékes bírósághoz fordulni. Így a jelen ügyben e

szabályozás nem teszi lehetővé a bírósági felülvizsgálat hatékonyságának biztosítását, sem a Charta 47. és 48. cikke, valamint az uniós jog általános elvei által biztosított védelemhez való jog tiszteletben tartását.

- 86 Az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás által előírt azon követelményt illetően, mely szerint egy létesítmény bezárását elrendelő határozat megsemmisítése iránti kérelmet az érintett személynek megfelelően kell indokolnia, meg kell állapítani, hogy e követelmény aránytalan, tekintettel arra, hogy ugyanezen szabályozás nem írja elő az ilyen határozat indokolásának kötelezettségét.
- 87 E tekintetben annak megkövetelése a közigazgatási határozat címzettjétől, hogy e határozat megsemmisítése iránti kérelmét indokolja, míg e határozat maga nem tartalmaz indokolást, sérti e címzettnek a hatékony jogorvoslathoz, a bírósághoz forduláshoz, valamint a védelemhez való jogát.
- 88 Azon indokoknak a rendőrségi törvény 19a. §-ának (4) bekezdésében meghatározott korlátozását illetően, amelyek alapján egy közigazgatási szerv megsemmisítheti az adott kereskedelmi létesítmény bezárására vonatkozó határozatát, emlékeztetni kell arra, hogy e határozat visszavonható, ha a címzettje fel tud mutatni bordélyházi engedélyt, vagy biztosítani tudja, hogy a bordélyház üzemeltetését e visszavonás után nem kezdik újra.
- 89 Feltéve, hogy a rendőrségi törvény említett rendelkezése alkalmazandó az alapügyre, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia, nem tűnik úgy, hogy az előző pontban említett korlátozás aránytalan lenne az e jogszabály által követett célokkal, nevezetesen a prostituáltakkal szembeni bűncselekmények elkövetésének megelőzésével, valamint a közegészség védelmével.
- 90 Mivel, amint az a jelen ítélet 73–75. pontjában megállapítást nyert, e célok igazolják egy kereskedelmi létesítmény azonnali hatállyal, azon indokkal történő bezárásának lehetőségét, hogy az illetékes hatóság azt feltételezi, hogy e létesítményben a megkövetelt engedély nélkül zajlik prostitúció, a rendőrségi törvény 19a. §-ának (4) bekezdésében meghatározott korlátozást úgy kell tekinteni, mint az engedély nélküli bordélyház-üzemeltetés érintett szabályozás általi tilalmának logikus következményét.
- 91 A fenti megfontolások összességére tekintettel a feltett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 49. cikket, a Charta 15. cikkének (2) bekezdését, valamint 16., 47. és 52. cikkét továbbá a megfelelő ügyintézéshez való jog alapelvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapjogvitához hasonló körülmények között az olyan nemzeti szabályozás, amely úgy rendelkezik, hogy egy közigazgatási hatóság azonnali hatállyal bezárathat egy kereskedelmi létesítményt azon az alapon, hogy feltételezhető, hogy e létesítményben az ezen nemzeti szabályozás által megkövetelt engedély nélkül zajlik prostitúció, amennyiben e szabályozás egyfelől nem követeli meg, hogy az ilyen határozat ténybelileg és jogilag indokolt és írásbeli legyen, valamint azt a címzettnek megküldjék, másfelől előírja, hogy az említett címzettnek az e határozat megsemmisítése iránti kérelme viszont indokolt legyen.

A költségekről

- 92 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 49. cikket, az Európai Unió Alapjogi Chartája 15. cikkének (2) bekezdését, valamint 16., 47. és 52. cikkét, továbbá a megfelelő ügyintézéshez való jog alapelvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapjogvitához hasonló körülmények között az olyan nemzeti

szabályozás, amely úgy rendelkezik, hogy egy közigazgatási hatóság azonnali hatállyal bezárthat egy kereskedelmi létesítményt azon az alapon, hogy feltételezhető, hogy e létesítményben az ezen nemzeti szabályozás által megkövetelt engedély nélkül zajlik prostitúció, amennyiben e szabályozás egyfelől nem követeli meg, hogy az ilyen határozat ténybelileg és jogilag indokolt és írásbeli legyen, valamint azt a címzettnek megküldjék, másfelől előírja, hogy az említett címzettnek az e határozat megsemmisítése iránti kérelme viszont indokolt legyen.

Aláírások